

*Ledové květy, když vykouzlí mráz,
napoví, že nastal vánoční čas.*

*Stromeček zazáří, koledy zaznějí,
do srdce přichází mír, láska s nadějí.*

*Tak jako děti se z Vánoc radujete,
v klidu a ve zdraví svátky si užijte.*

*Radostné Vánoce a šťastný nový rok přeje
všem občanům Hudlic obecní úřad*

Slovo starosty

Vážení občané, dovoluji, abych vás ještě jednou v tomto adventním období oslovil.

Toto číslo "Hudlice dnes" má být spíše ohlédnutím za uplynulým rokem než strohým výčtem informací s naladěním, na sváteční atmosféru přicházejících Vánoc.

Věřte mě však, že jen velice těžce se po absolvování neformální besedy ohledně kanalizace v naší obci dne 12.12.2008 hledají vůči některým občanům vlídná a přívětivá slova. Bylo bohužel pošlapáno vše, na čem jsme se vzájemně dohodli a došlo k další eskalaci nenávisti, lži a politikaření, což v naší obci nebylo zvykem. Doufám že dny volna a sváteční nálada Vánoc přiměje některé spoluobčany k zamyšlení, v jakém prostředí budeme nadále v naší hezké obci žít. Mezilidské vztahy se většinou budují velice dlouho, ale rychle je lze zbořit tak, jako domeček z karet. Věřte, že se mi tyto řádky nepiší lehce a celá situace mě velice mrzí. Kdo nebo co se změnilo v naší obci, že už spolu nedokážeme v klidu žít.

Vážení občané, když se ohlédneme za uplynulým rokem a budeme bilancovat, myslím, že i „díky těm druhým“ spoluobčanům se podařil pěkný kus práce pro zvelebení a další rozvoj naší hezké obce.

Je to především započatá celková rekonstrukce Mateřské školy v Hudlicích, na kterou se podařilo zajistit 10 mil. Kč ze státního rozpočtu. Provedení vlastních prací bylo velice náročné, protože se musely částečně provádět již za provozu. Velký dík za zvládnutí této složité situace patří celému kolektivu pracovníků MŠ v čele s ředitelkou paní Danou Žihlovou. Mohu Vám s potěšením oznámit, že práce na rekonstrukci budou v příštím roce dále pokračovat díky získání další 6 mil. Kč dotace ze státního rozpočtu.

Dalším velice pěkným příkladem vzájemné spolupráce je vybudování dětského hřiště u kostela. Zejména díky aktivním rodičům paní Veselé, Medové, Beranovské, ZŠ a MŠ ale i dalším, se nám společně podařilo nákladem více jak 650 tis. Kč vybudovat, trůfám si říci, že velice hezké dětské hřiště. I na tuto akci se nám podařilo zajistit dotaci ve výši 300 tis. Kč z Ministerstva pro místní rozvoj ČR. Dále bylo z dotace v rámci POV 2008 upraveno veřejné

prostranství a vysázena okrasná zeleň a z grantu sportu Stř. kraje bude ještě osazeno nové osvětlení na kluzišti. Pro zlepšení vzhledu naší obce byla ještě zakoupena nová zahradní technika. Dalo by se jistě dosáhnout i daleko více, kdyby byl v obci potřebný klid na koncepční práci.

Toto je jen krátký výčet z realizovaných akcí v letošním roce, o kterých

jsste byli i prostřednictvím tohoto Zpravodaje průběžně informováni. Je to veliký příklad toho, že když lidé táhnou za jeden provaz, podaří se pro obec a tím pro nás všechny hodně udělat. Ještě jednou veliký dík vážení občané, co říci závěrem, snad jen vám všem bez rozdílu popřát příjemné prožití vánočních svátků bez zbytečných stresů. Dále hodně štěstí, hlavně zdraví, osobních úspěchů a slunce v duši v roce 2009.

To vám z celého srdce přeje váš starosta Pavel Hubený.

Den otevřených dveří ve školní jídelně

V pátek 28. listopadu jsme uspořádali ve Školní jídelně při Mateřské škole Hudlice „Den otevřených dveří“. Chtěli jsme tak umožnit široké veřejnosti, aby se přišla podívat do prostor, ve kterých probíhala více než tři měsíce rozsáhlá rekonstrukce. Školní vývařovna byla po celou dobu uzavřena, což způsobilo problémy občanům Hudlic, zejména důchodcům a zaměstnancům z firem v obci, stravujících se v našem zařízení. Nemilé to bylo i pro rodiče dětí mateřské a základní školy – museli sáhnout hlouběji do kapsy při placení obědů, protože jsme po dobu stavby obědy dováželi z jídelny při ZŠ Beroun – sídliště od firmy Eurest.

Nyní je kuchyně zařízena tak, že odpovídá přísným hygienickým předpisům a nové vybavení umožňuje vařit podle moderních technologických postupů. Jídlo je tak zdravější a chutnější. Společně s kuchyní byla opravena i jídelna pro žáky ZŠ a jídelna pro docházející občany. Prostory prokukly novými stoly a židličkami ladícími s linoleem a vkusnými dekoracemi vyrobenými dětmi z mateřské školy. Do celého hospodářského pavilónu byl zaveden zemní plyn, který budovu vytápí a také se na

něm z větší části vaří.

Paní kuchařky se celé prázdniny těšily na novou kuchyň, ale ještě než se mohly pustit do stěhování, čekala je několika týdenní práce v provizorních podmínkách při přípravě svačin dětem MŠ a ZŠ. Vyskytly se i obavy, jak práci s novým zařízením (konvektomatem) zvládnou. Ale zorientovaly se rychle a od poloviny října mohou jejich práci ocenit všichni strážníci, kteří využívají našich služeb. Kdo nepromarnil příležitost a zavítal poslední listopadový pátek do školní jídelny, měl možnost také ochutnat z připravených dobrot. Zájem byl nad očekávání velký, což nás všechny potěšilo. Odhadem prošla pavilónem během dvou hodin více než stovka hostů. Rádi bychom je u nás přivítali také jako naše strážníky.

Poděkování za hezké zázemí pro zaměstnance i příjemné prostředí pro obědvající patří panu starostovi Pavlu Hubenému, který má významný podíl na získání mimořádné dotace ze státního rozpočtu pro tento účel.

Přeji všem zaměstnancům, aby se jim v novém prostředí dobře pracovalo a strážníkům ať u nás chutná.

Dana Žihlová, ředitelka MŠ

Čas sváteční

V tom všem shonu, nakupování a obstarávání v čase předvánočním se stává, že maminka či manželka nemá čas na své blízké. Myslí to dobře – vždyť já to dělám pro vás – ale nedělá to s nimi. V myslí je přirozeně u úklidu, smažení, balení dárků na poslední chvíli – ne s dětmi a manželem. A oni to cítí. Suma námahy, vynaložená na detaily v domácnosti, se rozhodně nerovná konečnému výsledku: nervózní rodině, která se uklidní až s prvními sousty rybí polévky ...

Mužům a dětem je, vážené maminky a manželky, naprosto jedno, jestli je ta záclonka nahoře vpravo vypraná nebo ne, nebo jestli je prostírání vyžehlené a všechny přístroje na slavnostně prostřeném stole srovnány jak se sluší a patří na Vánoce. Muži mají hlad a děti se těší na dárky. Ustaraným hospodyním se totiž někdy důrazem na formu vytrácí sama podstata Vánoc – být spolu a obdarovávat se radostí (třeba z dárků) v tom výjimečném čase svátečním, který se zase rok nezopakuje. Uklízí se průběžně neustále, vaří se také denně, denně jsou rodiny všedně spolu, ale v čase svátečním je (mělo by být) všechno jiné, svátečnější.

Nerad vzpomínám, jak probíhaly Vánoce u nás doma (ale i v domácnostech mých kamarádů): míra nervozity stoupala, jak se blížila hodina, označená za počátek štědrovečerní večeře. My děti jsme s rostoucím napětím sledovaly, jak máma kmitá u plotny (pomoc odmítala), a věděli jsme, že to jako vždy skončí křikem otce (nervózního z hladu) a jejím pláčem. Pak se ale tím, jak těla jedlíků prostoupily, jak dnes víme, endorfiny, situace zklidnila, a další chod jsme jedli už v relativním klidu. Jen jsme „rostli“ z toho, že si otec ještě přidával bramborový salát nebo smažený řízek (tehdy se na severní Moravě jedl smažený kapr jen výjimečně).

Jak už snad víte, vážené maminky a manželky, muži a jejich vnímání času je značně jiné než to vaše, ženské. A tak v zájmu zachování klidu a míru v rodině buď neurčujte přesný čas, kdy bude večeře, anebo se jej snažte maximálně dodržet (i za cenu, že ta či ona dečka nebude přesně na své místě). Mužům a dětem je totiž naprosto jedno, jestli máte tuhle nebo jinou slavnostní zástěru (která navíc honem potřebuje přežehlit), oni nevidí, opakují, nevidí, že máte jednu řasu rozmazanou, nebo

oko na punčoše. Rozhodně jim ale není jedno, že večeře měla začít v sedm a je sedm dvacet a nikde nic. Že tak byli ošizeni o čas sváteční (štědrovečerní jídlo je také sváteční už jen tím, že není běžně na stole).

Přestože to víte po Vánocích prakticky pokaždé, zkuste to, vážené mámy a manželky, letos nepřehánět s počtem cukroví (soutěživost je vlastností mužů, a tak se snažte nepodlehnout diktátu hlášení sousedky, že už na Mikuláše má upečeno dvacet druhů): mužům a dětem je jedno, kolik typů a tvarů cukroví je na stole, ti zblajznou cokoliv. Znáám starostlivou maminku tří dospívajících dětí, která nepochopila o co jde, a přešla na poněkud zdravější výživu svých věčně hladových dětí: o minulých Vánocích nepekla desítky

druhů typicky sladkých kousků (včetně vanilkových rohlíčků), ale napekla opět desítky druhů „zdravého“ celozrnného mlsání. Jako obvykle to pak „jedli“ ještě v únoru a ten čas sváteční, který mohla a měla věnovat rodině, už ani jí ani jim nikdo nevrátí.

K pohodě Vánoc jistě přidá i promyšlený výběr dárků. Mějte na paměti, že i obligátní kapesníky, kosmetické soupravy nebo ponožky jsou jen prostředkem k tomu důležitějšímu: vědomí, že na sebe (ač to tak ve shonu časů všedních nevypadá) myslíme. O onu „hmotu“ dárku jde až v druhé řadě: prvotní je jistota, že na nás ten či ona nejméně při vybírání a kupování, nebo dokonce

zhotovování dárku, mysleli.

Nedávno tiskem proběhla zpráva o výzkumu, který na zadání jedné velké průmyslové společnosti zjistil, že dělníci a vrcholoví manažeři, kteří měli spořádaný rodinný život a pravidelný sex, podávali daleko vyšší pracovní výkony. Jinými slovy, je-li člověk obvykle, ale i vrcholově spokojený psychicky, je obvykle i vrcholově výkonný i fyzicky. Klape-li to v rodině (a v posteli), klape to i v životě. Co to naznačuje? Že nejen v běžném životě, ale především v čase svátečním a především vánočním by všechno to jídlo a cukroví mělo být jen prostředkem, nikoli cílem.

V tomto ohledu pak tím vůbec nejlepším a nejluxusnějším dárkem, který navíc dokonale utuží manželskou (a následně i rodinnou) atmosféru, jste, vážené manželky a partnerky, vy samy.

Zkuste „se“, zvláště v čas sváteční, „dát“ rodině neuspěchaná, bez nervozity, přívětivá a milá. Po večeři a společně shlédnuté pohádce, a až děti usnou, neuklízejte a netravte hodiny v koupelně: přijďte co nejrychleji do ložnice nahá – věnujte svému muži či partnerovi sama sebe. To je pro jakéhokoliv muže dárkem nad dárky.

Vždyť i vy samy podvědomě tušíte, že důležitější než počet druhů cukroví je jít společně na výlet (ale s nějakým cílem, protože bezcílné procházení muže a syny velmi unavuje), dát si nějaké jídlo v restauraci, vyfotit se: společně strávený čas je vždy pozitivní, ale společně strávený čas sváteční, a dokonce vánoční, je o to víc oním pojivem, které pomáhá stavět pevné zdi rodinných, ale i partnerských vztahů. Zatímco zamilovanost vydrží maximálně dva roky, následná forma partnerské lásky je výsledkem společného času: společně strávených chvil, společných dobrodružství, příběhů, radostí ale i starostí. Zatímco dovolená je spíše dobrodružstvím, čas sváteční (o Vánocích) přímo vybízí k zastavení a vědomému vychutnávání rodinných a svátečních rituálů.

Zatímco časopisy předstírají, že luxus je zlato, stříbro, šperky, parfémy a kožichy, vy samy přece intuitivně víte, že skutečným luxusem k nezaplacení (po kterém touží i všichni milionáři) je čistý vzduch, klid a pohoda a harmonické vztahy v rodině.

Dovolte si tedy letos dát si vzájemně ten nejvzácnější a nejluxusnější dárek, čas sváteční.

Vlastimil Marek

Konec mlh v Hudlicích

Bylo to skoro jako z románů Gabriela Márqueze: mlhy byly tak husté a trvaly neuvěřitelně dlouho. Chvilími jsem měl pocit, že se z mlhy vynoří, tak jako v *Amarcordu*, velký parník. Dokonce jsem měl chuť rvát parafrázi křiku mentálně zaostalého strýce vypravěče tohoto legendárního filmu (který vyšplhal na strom a křičel, že chce ženskou): Já chci slunce! A soucítit jsem s lidmi, kteří žijí nad severním polárním kruhem a přestal se divit sebevraždnosti ve Finsku.

Teprve v neděli ráno 9. listopadu, po téměř měsíci pravidelných a v posledním období nepřerušovaných mlh (byl jsem mezitím v Olomouci a užil si jara, protože tam bylo 20 stupňů, a v televizi jsem při sledování předpovědi počasí závistivě sledoval, jak oblačnost vytvále sedí nad západními a středními Čechami, zatímco východ si užívá sluníčka), nastal jejich konec v Hudlicích. Dole v Berouně ovšem ještě půl dne zůstali pod mlžnou pokličkou.

A dokonce se po poledni mrak mlhy zvedl a málem dosáhl až naší „nadmořské výšky“. Ale to byl jen poslední záchvěv a vítr odvál mrak i mlhu a i krajina kolem Berouna se konečně, po tolika dnech, objevila v celé své kopečkovité rozmanitosti.

Ne že by přestal fungovat běžný život: noviny a chleba s pečivem byly v obchodě později jen jednou. Auta se ale sunula podivně a snově pohádkovou krajinou poněkud ospaleji, všechno bylo tišší, obvykle štěkající psi jen tak loupali očima a ani se nezvedli.

Samozřejmě, člověk ví, že jednou to musí skončit, ale urputná vytrvalost, se kterou se mlhy v posledních dvou týdnech ne a ne rozpustit ani po poledni, uváděla v úžas a stále větší obavy: co-pak by se asi stalo, kdyby mlhy trvaly až do Vánoc? Nebo věčně?

Mlžná vlhkost se dostala i pod eternit, kterým mám přikryté naštípané dříví na topení, a tak jsem musel polínka nanosít už ráno, aby v bytě oschla. Téměř se nedalo zatopit: i noviny, ve kterých mám vždy zabaleny třísky, hořely váhavě, modrým drobným plaménkem, a tak jsem z počátku musel topit spíše jimi, než dřevem.

I kočky byly ráno celé vlhké, když jsem si je, cele soustředěně na žrádlo (na které vždycky kolem sedmé čekají poblíž a jakmile se otevrou dveře, okamžitě dychtivě a vděčně přiběhnou), jako obvykle kontrolně hladil.

Kolo, které při nákupu zamykám před obchodem postavené do rámu, jsem musel stavět bokem pod okap, aby mi nenavlhlo sedadlo.

Jakoby „mlh“ života nebylo dost: v rámci „osmičkového“ roku, různých krizí středního věku, politických turbulencí a voleb tu i za oceánem, velkých i malých požárů a zpravodajství plných smrtelných nehod a velmi zamlžené budoucnosti finanční a energetické pak dlouhodobá mlha i tady na kopci v Hudlicích signalizuje, že je něco poněkud jinak, než obvykle. Znáte to: když je hodně hub, bude válka. Netuším, co má být, když je hodně mlh...

Naštěstí (zatím) jako vždy došlo na slova znalců a pamětníků, a slunce, tak dlouho zakryté příkrovem podivné hmoty nehmoty, zase pochybovačům, pesimistům a skeptikům dokázalo, že tam nahoře bylo neustále.

Právě tak je to s našim myšlením: většinou nám nedochází, jak připomínají moudří všech věků, že myšlenky „jsem ošklivá“, „jsem tlustá“, „nic neumím“, „jsem hlupák“, „je se mnou nuda“, „lepší už to nebude“, nebo „to zavinil on“ či „já mu ukážu!“ a další takové podobné, nejsou nic jiného, než jakési emoční a psychické mlhy („štěbetání neuronů“), dočasně zakrývající zářivé kvality zázraku našich osobností.

A pak, dříve či později, nad každým kouskem zamlžené krajiny našich zemí (životů), díky větru (snahy, vytrvalosti, nebo jen prostého vyčkání) a pohybu oblačnosti, vysvitne slunce (přirozené intuitivní moudrosti našich myslí).

Nic netrvá věčně, ani mlhy nad Hudlicemi. Vlastimil Marek

Výšlap na Vrch

Kulturní komise OÚ zve srdečně všechny hudlické občany na 4. ročník vánočního výšlapu na Vrch. Sraz účastníků je v pátek 26. 12. 2008 před hořejší prodejnou Jednoty. Přijďte se protáhnout s přáteli příjemnou procházkou na Vrch. Pro účastníky je na Vrchu připraveno u táboráku malé občerstvení.

Zájezd na hory

Komise pro sport a mládež organizuje v sobotu 27. prosince 2008 lyžařský zájezd na hory. Cílem zájezdu bude Ještěd a Bedřichov. Cena zájezdu je 100 Kč pro místní a 150 Kč pro přespolní.

Sraz je v sobotu 27.12.2008 v 5.45 hod. před OÚ Hudlice. Odjezd je plánován v 6.00 hod.

Za přihlášeného účastníka zájezdu se považuje jen ten, kdo má zaplacen poplatek. Zájezd je organizován především pro hudlické občany.

Důležité upozornění – v případě špatných sněhových podmínek na horách bude zájezd zrušen, s případnou změnou budete včas seznámeni.

Vtipná přání k Vánocům

Ještě není pozdě, můžeme to vyřešit v klidu! Můžeme zůstat přáteli. Jinak Ti udělám dost velké problémy. Bude pozdě, až se budeš dusit! Tvůj vánoční kapr.

Krásné Vánoce, bohatého Dědu Klause a Santu Mráze. Je čas zabalit kapry, upéct dárky a zabít vánočku. Hlavně to v tom shonu nepopleť! Veselé Vánoce Ti přeje.....

Ucpěte komíny, nepusťte Santu, použij cement nebo maltu, otevři okno, nasad' si kulíšek, dárky Ti přinese jedině Ježíšek!

Ahoj, tady Ježíšek. Chystám se k Vám na Vánoce. Doufám, že to nebudete přehánět s uklízením. Narodil jsem se v chlévě a tak se chci u Vás cítit jako doma.

PF 2009